הלכה · משנה תורה · מפרשים · בן אריה · ספר הפלאה

בן אריה על משנה תורה, הלכות ערכים וחרמין

הרב זאב בן אריה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

בן אריה על משנה תורה, הלכות ערכים וחרמין

הרב זאב בן אריה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/בן-אריה-על-משנה-תורה-הלכות-ערכים-וחרמין/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ד 4
הלכה יט 4
הלכה כב 4
הלכה כד 4
הלכה כו 4
פרק ה 4
הלכה ו 4
הלכה יד 4
פרק ז 5
הלכה ב 5
הלכה יט 5
פרק ח 5
הלכה ה 5

פרק ד

הלכה יט

כ"מ: ומצאתי כתוב דמים הכתובים כו'. נ"ב וכן פירש"י בגמ' כ"ה ב' סד"ה ממקדיש בית. וע' משנה למלך לקמן אות כ"ו:

הלכה כב

השגת הראב"ד: כיד האשה בכל נכסיה ועדיפא כו'. נ"ב כרבא יבמות ל"ט ע"א. כתובות פ"ג א':

הלכה כד

משנה למלך, בסופו: ולא ידעתי כוונת הדברים וגם לא ראיתי כו'. נ"ב ע"ש בקרבן עדה ובח"צ סי' קכ"ב:

הלכה כו

משנה למלך: לא ידעתי היכא רמיזא כו'. נ"ב ע' ר"פ יש בערכין (ערכין דף י"ד ע"א) פלוגתא דר"א ורבנן בזה ורש"י פי' כר"א והרמב"ם פסק כרבנן [וכן הרמב"ם בפי' המשנה שם פסק שאין הלכה כר"א] וכן מפורש בגמ' ערכין י"ד ע"ב דר"א ורבנן פליגי בזה ע"ש וע"ע תורת כהנים בחוקותי פ' י"ד משנה ד' ה' וע"ש הגהת מהרי"ד בשם גירסת הפסיקתא זוטרתי]:

פרק ה

הלכה ו

משנה למלך: וע' בס"פ כל שעה. נ"ב וכ"פ בפ"ח מה' קרבן פסח הלכה ה' דלא כר"י וכמ"ש שם הכ"מ [פי' דטעמא דר' יהודה בתמורה ז' ב' דדריש לאמור לאו נאמר בדברים. אבל חכמים פליגי עלי' ולא דרשי כן בספרי ולכן פסק הרמב"ם כאן כרבנן וכן בפסחים סוף פרק כל שעה מ"ב ריש ע"א אמר שם על צלי אש הא מני ר' יהודה דדריש לאמור לאו כו' וגם שם פסק הרמב"ם דלא כר' יהודה בפ"ח מה' קרבן פסח ה' ה']:

הלכה יד

כ"מ: שטרא לבי תרי. נ"ב ויותר נראה דמפרש בעיא דרבא דתיחות לה קדושת הגוף דתמכר לצרכי עולה ולא תצא לחולין [דגם למ"ד רגלה של עולה לא פשטה קדושה בכולה מ"מ היא אסורה לחולין ונצרך למכור כולה לחייבי עולות ודמיה חולין חוץ מדמי אותו אבר כמ"ש בתמורה י"א ב' וברמב"ם ה' מעשה הקרבנות פט"ו ה"ב וע"ז מיבעי

לרבא אם אמר רק דמי רגלה אם חל עליה קדושת הגוף לענין זה שיוצרך למוכרה דוקא לצרכי עולות או לא וע"ש הלשון בגמ' בדברי רבא ומ"ש שם או דילמא חד מגו אמרינן יש לומר שהוא אליבא דר' יוסי דאמר חד מגו מרגלה על כולה (או גם אליבא דר' יהודה באבר שהנשמה תלויה בו) וס"ל להרמב"ם דלענין אם בחד אבר אמרינן מגו דחל קדושת דמים חל ג"כ קדושת הגוף על אותו אבר לרבנן גם לענין שצריך למכור כולה מיבעי לי' ג"כ אע"ג דהוה רק חד מגו וכן משמע בגמ' שם דמקשה תפשיט כו' זכר לדמיו כו' ושם חד מגו ומתרץ התם כו' הכא דאקדשי' חד אבר. מבואר שגם בחד אבר ובחד מגו מספקא ליה וע"ש פירש"י]:

פרק ז

הלכה ב

כ"מ: או היורש כו'. נ"ב בתורת כהנים [בחוקותי פרק ט' פרשה ד' ה"ז]:

הלכה יט

לחם משנה: דאיירי במנה של פדיון דמעולם כו'. נ"ב צ"ל במנה של פקדון:

פרק ח

הלכה ה

כ"מ: ופרש"י אתא גברא בחריקין במין ומינו שרוצה. נ"ב צ"ל בחריקין במקומינו שרוצה כו':